

2B MAALINTUJEN PISTELASKENTALOMAKKEIDEN TÄYTTOOHJEET

Lomakkeet täytetään selvällä käsialalla, lyijykynällä ja ISOIN KIRJAIMIN. Numero-tieto kirjoitetaan aina niin, että luku päättyy sille varatun tilan oikeaan reunaan (esim. kellonaika, biotooppi). Kirjaintiedon täyttäminen taas aloitetaan vasemmasta reunasta (esim. kunta, lähempi paikka).

PISTEREITTILOMAKE

Kansisivulle (lomake 2A) merkitään reittiä ja koko laskentaa koskevat tiedot. REITIN PYSYVÄ NUMERO annetaan museossa ensimmäisen laskentavuoden jälkeen. HAVAINNOIJANUMERON uudet havainnoijat saavat museolta. YHTENÄISKOORDINAATISTON 10x10 km:n ruudun (atlasruudun) määrittäminen on selostettu pistelaskennan yleisohjeissa. Jos laskennat jakautuvat useaan KUNTAAN, merkitään se, josta pisteitä on eniten. PISTEIDEN MÄÄRÄÄN luetaan lasketut pisteet jättäen pois ne, jotka jäivät laskematta. TALVIREITIN NUMERO esitetään, jos pistereitti on sama kuin talvilintulaskentareitti. Eri pisteissä havaitut isot parvet esitetään myös etusivulla antaen PISTEEN NUMERO, PARVILAJI ja PARVEN YKSILÖMÄÄRÄ.

PISTELOMAKE

Kahden pisteen tiedot mahtuvat yhdelle pistelomakkeelle. Pisteiden vuodesta toisen sa-moina pysyvät vakionumerot merkitään sivun yläreunaan. Biotooppilokeroon merkitään maastotyyppin koodinnumero (ks. alla) ja sen alle biotoopin lyhyt kuvaus. Jos biotooppi ajan myötä muuttuu (esim. taimikko metsäksi), biotooppikoodi vaihdetaan ja viereiseen lokeroon merkitään koodin arvo edellisenä vuonna. Muutoin biotooppikoodi pysyy samana vuodesta toiseen.

Biotooppiluokitus (pisteen ympäristön tulee olla vähintään 50 m:n säteellä joka suuntaan samaa maastotyyppiä):

1. Kuusimetsä (valtapuuna kuusi)
2. Mäntymetsä (valtapuuna mänty)
3. Lehtimetsä (valtapuuna lehtipuut)
4. Sekametsä (lehti- ja havupuuta jokseenkin yhtä paljon)
5. Lehtipensaikko (alle 5 m korkea)
6. Havupuutaimikko (alle 5 m korkea)
7. Hakkuuaukea
8. Räme. Mäntyä kasvava suo; ojitetut rämeet kuuluvat jo usein kohtaan 5 tai 6. Korpi merkitään kohtaan 1, 3 tai 4 valtapuuston mukaan.
9. Avosuo
10. Rantaniitty (voi olla pensaita siellä täällä)
11. Pelto (myös kylvönurmet)
12. Maaseutuasutus (rakennuksia, pihapiirejä, puutarhoja ym.)
13. Puisto
14. Kaupunkiasutus (pääosaksi rakennuksia)
15. Tunturikoivikko
16. Tunturipaljakka
17. Muu(mikä?):

Tavallisimmat 60 lajia on lueteltu pistelomakkeella. Alle 50 m:n etäisyydellä pisteestä eli säteen sisäpuolella havaitut parimäärät (ks. laskentaohjeen luku 7) merkitään lajinimen edessä olevista sarakkeista vasemmanpuoleiselle (S), ulkopuolella havaitut ja ylilentävien parimäärät oikeanpuoleiselle sarakkeelle (U).

Jos pisteessä havaitaan muita maalintulajeja, ne merkitään mielivaltaisessa järjestyksessä pistelomakkeen alareunaan käyttäen 6-kirjaimisia lajilyhenteitä. Esim. ylilentävä hemppo merkitään CARCAN ja 1 (= 1 pari) sarakkeeseen U. Valmiiksi luetelluissa lajeissa on Loxia sp.; mikäli käpylinnut osataan määrittää, ne merkitään lisälajeihin (pikkukäpylintu LOXCUR ja isokäpylintu LOXPYT) ja LOXSP. jätetään tyhjäksi.